

पञ्चसमितिगुणितुल्याहः प्रमादः । कषायः क्रोधादिः । तत्र कषायाणां स्थित्यनुभावबन्धहेतवः प्रकृतिप्रदेशबन्धहेतुर्योग इति विभागः । बन्धश्चतुर्विध इत्युक्तं प्रकृतिस्थित्यनुभावप्रदेशास्तु तद्विधय इति यथा निम्नगुडादेस्तत्त्वमधुरत्वादिसंभावः एवमावरणीयस्य ज्ञानदर्शनावरणत्वमादित्यप्रभोच्छेदकाभोधरवत् प्रदीपप्रभातिरोधायककुम्भवच्च सदसद्देदनीयस्य सुखदुःखोत्पादकत्वमसिधारामधुलेहनवद्दर्शनमोहनीयस्य तत्त्वार्थान्वयानकारित्वं दुर्जनसङ्गवच्चारित्वे मोहनीयस्यासंयमहेतुत्वं मद्यमदवदायुषो देहबन्धकर्तृत्वं जलवत् नान्नो विचित्रनामकारित्वं चित्तिकवन्नोत्प्लव्जनीचकारित्वं कुम्भकारवद्दानादीनां विघ्ननिदानत्वमन्तरायस्य स्वभावः कोषाध्यक्षवत् । सोऽयं प्रकृतिबन्धोऽष्टविधः द्रव्यकर्मत्वान्तरभेदमूलप्रकृतिवेदनीयः । तथावोचदुभास्तातिवाचकाचार्यः “आद्योज्ञानदर्शनावरणवेदनीयमोहनीयादुर्नामगोलान्तराया” इति तद्वेदञ्चसमदृष्ट्यात् पञ्चनवाष्टाविंशतिचतुर्विंशत्वारिंशद्विपञ्चदशभेदा यथाक्रममिति । एतच्च सर्वं विद्यानन्दादिभिर्विदितमिति विस्तरभयाच्च प्रस्तूयते । यथा अजागोमहिष्यादिद्वीराणामेतावन्मननेहसंसाधुयस्वभावादप्रच्युतिस्थितिः तथा ज्ञानावरणादीनां मूलप्रकृतिनामादितस्तिष्ठणामन्तरायस्य च त्रिंशत्सागरोपमकोटिकोष्ठः परा स्थितिरित्याद्युक्तं कालदुष्प्राप्तवत् स्वोयस्वभावादप्रच्युतिस्थितिः । यथा अजागोमहिष्यादिद्वीराणां तीव्रमन्दादिभावेन स्वकार्यकारणे सामर्थ्यविशेषोऽनुभावः । तथा कर्मपुद्गलानां कार्यकारणे सामर्थ्यविशेषोऽनुभावः कर्मभावपरिणतपुद्गलस्त्वानामनन्तान्प्रदेशानाम् आत्मप्रदेशानुप्रवेशः प्रदेशबन्धः । आत्मनिरोधः संवरः येनात्मनि प्रविशत् कर्म प्रतिषिध्यते स गुणिसमित्यादिः संवरः । संसारकारणाद्योगादात्मनोऽप्यनं गुणिः । सा त्रिविधा कायवाङ्मनोनिष्पद्भेदात् । प्राणिष्वेष्टापरिहारेण सम्यगयनं समितिः सा ईर्ष्याभाषादिभेदात् पञ्चधा । प्रपञ्चितञ्च हेमचन्द्राचार्यैः “लोकान्तिवाहते भागे” चुम्बते भास्वदंशुभिः । जन्तुरक्षार्थमाशोक्य गतिरीर्ष्या मता सताम् ॥ आपद्य रागतः सर्वजनीनमितभाषणम् । प्रिया वाच्यमानां सा भाषासमितिश्च्युते ॥ द्विचत्वारिंशता भिन्नादोर्ध्वनिम्बमदूषितम् । सुनिर्यदक्षभादत्ते सैषणासमितिर्भता ॥ आसनादीनि संवीक्ष्य प्रतिबलञ्च यत्नतः । गृह्णीयान्निजिपेक्षयायेन् सा दानसमितिः”

सृता ॥ कफमूलमलप्रायेर्निर्जन्तु जगतीतले । “यत्नाद्युद-
तसु जेत् साधुः सोऽहंमितिर्भवेत्” अत एव, “आत्मनः
स्रोतसो द्वारं संवृणोतीति संवरः” इति निराहः । तदुक्तं-
समिधुक्तैः “आत्मनो भवहेतुः स्यात् संवरो मोक्षकारणम् ।
इतीवमार्हती सुष्टिरन्यदस्याः प्रपञ्चनम्” ॥ अर्जितस्य कर्म-
णस्तपःप्रभृतिभिर्निर्जरणं निर्जराख्यं तत्त्वं चिरकालप्रवृत्त-
कषायकषायं पुण्यं सुखदुःखे च देहेन जरयति नाशयति
केयोऽक्षुब्धनादिकं तप उच्यते । सा निर्जरा द्विविधा
यथाकालौपक्रमिकभेदात् तत्र प्रथमा यस्मिन् काले यत्
कर्म फलप्रदत्वेनाभिमतं तस्मिन्नेव काले फलदानाद्भवन्ती
निर्जरा कामादिपाकजैति च सा गीयते । यत् कर्म
तपोवत्त्वात् स्वकामनयोदयावधिं प्रवेक्ष्य प्रपद्यते तत्
कर्म निर्जरा । यदाह “संसारबीजभूतानां कर्मणां जर-
णादिह । निर्जरा सम्मता द्वेषा सकामा कामनिर्जरा ॥
सृता सकामा यमिनामकामा त्वन्यदेहिनामिति” ।
मिथ्यादर्शनादीनां बन्धहेतूनां निरोधः अभिनवकर्माभा-
वात् निर्जराहेतुसन्निधानेनार्जितस्य कर्मणो निरसनादा-
त्यन्तिककर्ममोक्षं मोक्षः बन्धहेतुभवहेतुनिर्जराभ्यां
लुप्तकर्मविप्रमोक्षं मोक्ष इति तदनन्तरमूर्ध्वं गच्छत्या-
लोकान्तात् यथा हस्तदण्डादिभ्रमिप्रेरितं कुलालचक्रमुप-
रतेऽपि तस्मिन् तद्वलादेवासंस्कारत्रयं भ्रमति तथा
भवस्थेनात्मना अपवर्गप्राप्तये बद्धो यत् कृतं प्रणिधानं
सुक्तस्य तदभावेऽपि पूर्वसंस्कारादालोकान्तं गमनमुपपद्यते
यथा वा कृत्तिकाक्षेपकृतमलावूढ्यं जलेऽधःपतति पुनरप्ये-
तद्वत्सिकाबन्धमूर्ध्वं गच्छति तथा कर्मरहित आत्मा
असङ्गत्वाद्मूर्ध्वं गच्छति बन्धच्छेदादेरखण्डबीजवच्चोर्ध्व-
गतिसंभावाच्चाग्निशिखावत् । अन्योन्यं प्रदेशानुप्रवेशे
सत्यविभागेनावस्थानं बन्धः परस्परप्राप्तिमात्रं सङ्गः ।
तदुक्तं “पूर्वप्रयोगादसङ्गत्वाद्बन्धच्छेदासथा गतिपरिणामा-
च्चाविरुद्धं कुलालचक्रवद्व्यपगतलेपात्तावूढेरखण्डबीजवद-
ग्निशिखावच्चेति” । अतएव पठन्ति “गत्यागत्वा निवर्त्तन्ते
चन्द्रसूर्यादयो यद्वाः । अद्यापि न निवर्त्तन्ते त्वालोका-
काशसागता” इति ॥ अन्ये तु गतसमस्तलोकेतद्वासनस्थाना-
वरणज्ञानस्य सुखैकतानस्यात्मन उपरिदेशावस्थानं सुक्तिरि-
त्यास्थिपत । एवमुक्तानि सुखदुःखसाधनाभ्यां पुण्यपापाभ्यां
सहितानि नव पदार्थान् केचनाङ्गीचक्रुः । तदुक्तं सिद्धान्ते
“जीवाजीवौ पुण्यपापयुतावास्तवः संवरो निर्जरणं बन्धो